

ประกาศจังหวัดร้อยเอ็ด
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๔ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งระดับควบ และมีผู้ครองตำแหน่งนั้นอยู่ โดยให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ประเมินบุคคลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ.ก.พ. กรม กำหนด นั้น

จังหวัดร้อยเอ็ดได้คัดเลือกข้าราชการผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น (ตำแหน่งระดับควบ) จำนวน ๑ ราย ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งที่ได้รับการคัดเลือก	ส่วนราชการ
๑.	นางทิพย์สุดา เจนสระคู	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล)	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลเกษตรวิสัย กลุ่มงานการพยาบาล งานการพยาบาลผู้ป่วยนอก

รายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคล เพื่อเลื่อนระดับสูงขึ้น จัดส่งผลงานประเมินตามจำนวนและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประเมินผลงานกำหนด ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคล หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลยังไม่ส่งผลงานจะต้องขอรับการประเมินบุคคลใหม่ อนึ่ง หากมีผู้ใดจะทักท้วงให้ทักท้วงได้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายชัยวัฒน์ ชัยเกษมณี)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

บัญชีรายละเอียดแนบท้ายประกาศจังหวัดร้อยเอ็ด
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด

ลำดับ ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	ส่วนราชการ/ ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่ง เลขที่	ส่วนราชการ/ตำแหน่ง ที่ได้รับการคัดเลือก	ตำแหน่ง เลขที่	หมายเหตุ
๑	นางทิพย์สุดา เงินสระคู	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลเกษตรวิสัย กลุ่มงานการพยาบาล งานการพยาบาลผู้ป่วยนอก พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ	๘๑๘๔๑	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลเกษตรวิสัย กลุ่มงานการพยาบาล งานการพยาบาลผู้ป่วยนอก พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล)	๘๑๘๔๑	เลื่อนระดับ ๑๐๐%
	ชื่อผลงานส่งประเมิน “การพยาบาลผู้ป่วยเด็กโรคหอบหืดที่มีอาการของหืดกำเริบ : กรณีศึกษา ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ”					
	ชื่อแนวคิดในการพัฒนางาน “การพัฒนาศักยภาพในการใช้ยาพ่นสูดขยายหลอดลมอย่างถูกวิธี และมีประสิทธิภาพของผู้ป่วย asthma เด็กโรงพยาบาลสุวรรณภูมิ”					
	รายละเอียดเค้าโครงผลงาน “แนบท้ายประกาศ”					
				 (นายบรรการ สุทธิประภา) หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล		

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

1. เรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยเด็กโรคหอบหืดที่มีอาการของหืดกำเริบ : กรณีศึกษา ปี พ.ศ. 2565
2. ระยะเวลาที่ดำเนินการ วันที่ 1-31 สิงหาคม 2565
3. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

โรคหอบหืด (Asthma) จัดเป็นโรคความผิดปกติของระบบทางเดินหายใจเรื้อรังทำให้เกิดอันตรายขั้นรุนแรงถึงชีวิตผู้ป่วยได้ หากไม่ได้รับการดูแลหรือรักษาอย่างไม่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม ซึ่งจะทำให้สูญเสียทรัพยากรอันมีค่าของประเทศ โรคหอบหืดเป็นปัญหาของทุกประเทศทั่วโลก เกิดได้กับประชากรทุกช่วงอายุและทุกเชื้อชาติ จากรายงานขององค์การอนามัยโลก (world health organization : WHO) ในปี พ.ศ. 2548 พบว่าผู้ป่วยหอบหืดถึงสามร้อยล้านคนและมีผู้เสียชีวิตจากโรคนี้อีก 225,000 คน จากรายงานของประเทศไทย อัตราการตายของโรคหอบหืด 6.2 คน จากประชากรโรคหอบหืด 100,000 คน จากรายงานสถิติปี 2548 พบคนไทยป่วยด้วยโรคหอบหืดร้อยละ 7 ของประชากรและพบอุบัติการณ์โรคหอบหืดในเด็ก 10-20% ในผู้ใหญ่ 6.9%

ในปี พ.ศ.2562 จำนวนของผู้ป่วยโรคหอบหืดที่มารับการรักษาจำนวน 682 คน ในจำนวนดังกล่าวมีผู้ป่วยโรคหอบหืดที่มีอาการกำเริบ ดังนี้ อัตราการรับเข้าไว้รักษาในโรงพยาบาลร้อยละ 4.0 อัตราหอบหืดกำเริบที่จำเป็นต้องเข้ารับบริการที่ห้องฉุกเฉิน ร้อยละ 6.25

4. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

4.1 สาระสำคัญ

โรคหอบหืด เป็นโรคที่มีการอักเสบเรื้อรังของเยื่อหุ้มหลอดลม ร่วมกับภาวะผิดปกติของหลอดลมที่ไวต่อสิ่งกระตุ้นต่างๆ เมื่อผู้ป่วยสัมผัสกับสิ่งกระตุ้น กล้ามเนื้อบริเวณหลอดลมจะเกิดการหดเกร็ง ผนังหลอดลมบวมหนาขึ้นและสร้างสารคัดหลั่งหรือเสมหะมากขึ้น ทำให้หลอดลมตีบแคบลง ผู้ป่วยจึงหายใจลำบาก มีอาการเหนื่อยหอบ สมรรถภาพการทำงานของปอดลดลง ในรายที่อาการรุนแรงมากอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ แม้ว่าโรคหอบหืดจะเป็นภาวะหลอดลมตีบชั่วคราว (reversible airflow obstruction) แต่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดแต่สามารถควบคุมไม่ให้มีอาการกำเริบได้

จากการศึกษาในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2555 พบว่าอัตราความชุกของโรคหอบหืดในเด็กสูงถึงร้อยละ 10-20 ทำให้คาดประมาณการณ์ว่ามีประชากรเด็กในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 3 ล้านคนเป็นโรคหอบหืด จากสถานการณ์ปัจจุบันพบโรคหอบหืดในคนไทยถึงร้อยละ 7 ของประชากรทั่วประเทศ และจากรายงานของสำนักโรคมามาติดต่อ พบว่าผู้ป่วยโรคหอบหืดมีแนวโน้มเสียชีวิตมากกว่า 2,000 รายต่อปี

ดังนั้นผู้ป่วยโรคหอบหืดที่มีอาการของหอบหืดกำเริบ จึงจำเป็นต้องรับไว้รักษาในโรงพยาบาลทุกรายเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรง

4.2 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. เลือกเรื่องที่น่าสนใจหรือหัวข้อที่ต้องการศึกษาจากปัญหาที่พบในหน่วยงานหรืองานประจำที่ทำ ซึ่งพบว่าโรคหอบหืดในเด็กที่มีอาการหืดกำเริบมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และจำเป็นต้องได้รับการดูแลที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรง

2. ศึกษาและรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับโรคหอบหืดในเด็กจากตำราวิชาการทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการเลือกกรณีศึกษา

3. เลือกกรณีศึกษาซึ่งเป็นผู้ป่วยที่น่าสนใจและมีปัญหาที่ต้องให้การดูแลรักษาและช่วยเหลือในการปฏิบัติตนอย่างถูกต้องเหมาะสม

4. รวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาเรียบเรียงเป็นเอกสารนำไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบ ทบทวนความถูกต้องและความเหมาะสมของผลงาน

5. ตรวจสอบก่อนพิมพ์ หลังพิมพ์ และนำเสนอตามลำดับ

5. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

5.1 ผลสำเร็จของงานเชิงปริมาณ

5.1.1 มีผลงานวิชาการ การพยาบาลผู้ป่วยเด็กโรคหอบหืด จำนวน 1 เรื่อง

5.1.2 ผู้ป่วยและญาติมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคหอบหืดได้อย่างถูกต้อง

5.1.3 ผู้ป่วยและญาติทราบถึงปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้โรคหอบหืดกำเริบ

5.1.4 ผู้ป่วยและญาติมีพฤติกรรมป้องกันการเกิดอาการหอบหืดกำเริบรุนแรง

5.2 ผลสำเร็จของงานเชิงคุณภาพ

5.2.1 ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาพยาบาลที่มีประสิทธิภาพ ไม่เกิดอาการหอบหืดกำเริบรุนแรงจนต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

5.2.2 ผู้ป่วยและญาติมีความมั่นใจในการดูแลตนเองที่บ้าน มีความตระหนักในการดูแลตนเองมากขึ้น เช่น ปฏิบัติตัวตามคำแนะนำในการรักษาความสะอาดร่างกายและหลีกเลี่ยงปัจจัยส่งเสริมที่ทำให้อาการหอบหืดกำเริบรุนแรง

5.2.3 ผู้ป่วยและญาติสามารถมาตรวจตามนัดทุกครั้ง

5.2.4 ผู้ป่วยและญาติมีความพึงพอใจในการให้การพยาบาล

5.2.5 ผู้ป่วยลดระยะเวลาการนอนโรงพยาบาลเนื่องจากไม่มีภาวะแทรกซ้อน

5.2.6 ผู้ป่วยได้รับการพยาบาลที่มีมาตรฐานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

6. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

1. เป็นแนวทางในการวางแผนการพยาบาลผู้ป่วยโรคหอบหืดในเด็ก

2. เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพทางการพยาบาลของพยาบาลผู้ป่วยในเด็กด้านการพยาบาล

3. เพื่อเป็นแนวทางและคู่มือในการนิเทศงานให้แก่บุคลากรทางการพยาบาลและพยาบาลตึกผู้ป่วยในเด็กที่จบใหม่

4. ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมสุขภาพและให้คำแนะนำผู้ป่วยเด็กโรคหอบหืดและผู้ดูแล

7. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

เนื่องจากผู้ป่วยเป็นเด็ก การรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับอาการและแผนการรักษาและความร่วมมือในการให้การรักษพยาบาลจึงเป็นไปได้ค่อนข้างยาก และในธรรมชาติของวัยเด็กกิจกรรมที่สร้างเสริมพัฒนาการอีกประการหนึ่งคือการได้วิ่งเล่น ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบทำให้มีอาการหอบหืดกำเริบรุนแรงจนควบคุมไม่ได้

8. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

เนื่องจากผู้ป่วยเป็นเด็ก การรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับอาการและแผนการรักษาและความร่วมมือในการให้การรักษายากจึงเป็นไปได้ค่อนข้างยาก และในธรรมชาติของวัยเด็กกิจกรรมที่สร้างเสริมพัฒนาการอีกประการหนึ่งคือการได้วิ่งเล่น ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อทำให้มีอาการหอบหืดกำเริบรุนแรงจนควบคุมไม่ได้

9. ข้อเสนอแนะ

ถึงแม้ว่าผู้ป่วยจะมีบิดามารดาคอยดูแลใกล้ชิด แต่ผู้ป่วยป่วยจำเป็นต้องได้รับการติดตามเยี่ยมอาการจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เพื่อป้องกันหอบหืดกำเริบรุนแรง ควรมีอาการติดต่อประสานงานกับ รพ.สต.ใกล้บ้าน เพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการของผู้ป่วย เพื่อความสะดวกและป้องกันภาวะแทรกซ้อนรุนแรงที่อาจเกิดขึ้น

10. การเผยแพร่ผลงาน

ไม่มีการเผยแพร่ผลงาน

11. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

1. นางทิพย์สุดา เจนสระคู

สัดส่วนของผลงาน ร้อยละ 100

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) .....
 (ตำแหน่ง) .....
 (วันที่) .....

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นางทิพย์สุดา เจนสระคู	.....

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) .....
 (นางสาวกัตติกร .....)
 (ตำแหน่ง) .....
 (วันที่) .....

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ) .....

(นายชูชัย เต็มธนะกิจไพศาล)

(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลสุวรรณภูมิ

(วันที่) 7 / ๑๓ / ๖๖ .....

ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

ผลงานลำดับที่ 2 และผลงานลำดับที่ 3(ถ้ามี) ให้ดำเนินการเหมือนผลงานลำดับที่ 1 โดยให้สรุปผลการปฏิบัติงานเป็นเรื่องๆ ไป
 หมายเหตุ : คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ
 เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้

**แบบเสนอแนวความคิดการพัฒนาหรือปรับปรุง
(ระดับชำนาญการ)**

1. เรื่อง การพัฒนาศักยภาพในการใช้ยาพ่นสูดขยายหลอดลมอย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพของผู้ป่วย asthma เด็กโรงพยาบาลสุพรรณภูมิ

2. หลักการและเหตุผล

โรคหอบหืด (Asthma) เป็นหนึ่งในโรคที่คนไทยจำนวนมากเป็น สามารถเริ่มแสดงอาการได้ตั้งแต่เด็ก โดยโรคหอบหืดนั้นเมื่อมีอาการจะทำให้ผู้ป่วยหายใจลำบาก หอบเหนื่อย แน่นหน้าอก หายใจทางจมูกได้ยาก และมีภาวะไอที่รุนแรงมาก

หอบหืด เป็นโรคที่มีการอักเสบเรื้อรังของเยื่อหลอดลม ร่วมกับภาวะผิดปกติของหลอดลมที่ไวต่อสิ่งกระตุ้นต่างๆ เมื่อผู้ป่วยสัมผัสกับสิ่งกระตุ้น กล้ามเนื้อบริเวณหลอดลมจะเกิดการหดเกร็ง ผนังหลอดลมบวมหนาขึ้นและสร้างสารคัดหลั่งหรือเสมหะมากขึ้น ทำให้หลอดลมตีบแคบลง ผู้ป่วยจึงหายใจลำบาก มีอาการเหนื่อย หอบ สมรรถภาพการทำงานของปอดลดลง ในรายที่อาการรุนแรงมากอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ แม้ว่าโรคหอบหืดจะเป็นภาวะหลอดลมตีบชั่วคราว (reversible airflow obstruction) แต่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดแต่สามารถควบคุมไม่ให้อาการกำเริบได้

จากการศึกษาในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2555 พบว่าอัตราความชุกของโรคหอบหืดในเด็กสูงถึงร้อยละ 10-20 ทำให้คาดประมาณการณ์ว่ามีประชากรเด็กในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 3 ล้านคนเป็นโรคหอบหืดจากสถานการณ์ปัจจุบันพบโรคหอบหืดในคนไทยถึงร้อยละ 7 ของประชากรทั่วประเทศ และจากรายงานของสำนักโรคมาติตต่อ พบว่าผู้ป่วยโรคหอบหืดมีแนวโน้มเสียชีวิตมากกว่า 2,000 รายต่อปี

จากสถิติจำนวนผู้ป่วยโรคหอบหืดของตึกผู้ป่วยในกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลสุพรรณภูมิ พบว่ามีจำนวนของผู้ป่วยโรคหอบหืดจากปี พ.ศ.2563-2565 เป็นจำนวน 133, 139 และ 147 ราย จากสถิติมีแนวโน้มผู้ป่วยเด็กโรคหอบหืดสูงขึ้นทุกปี ที่สำคัญโรคหอบหืดที่เกิดขึ้นในผู้ป่วยเด็กยังส่งผลกระทบต่อตัวผู้ป่วยเด็ก ครอบครัวและบุคคลอื่น ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และภาวะเศรษฐกิจ เนื่องจากผู้ป่วยต้องนอนรักษาตัวในโรงพยาบาล และมีผู้ปกครองต้องคอยช่วยเหลือผู้ป่วยเด็กในโรงพยาบาลทำให้ต้องหยุดงาน เกิดการสูญเสียรายได้ ก่อให้เกิดภาวะเครียดของผู้ปกครองตามมา และที่สำคัญหากผู้ป่วยเด็กโรคหอบหืดไม่ได้รับการรักษาที่ถูกต้อง ทันเวลาอาจอันตรายถึงชีวิตผู้ป่วยได้

3. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

ผู้ป่วยเด็กโรคหอบหืดหลักของการให้การรักษาคือให้การรักษาอันดับแรกคือให้ยาพ่นขยายหลอดลม เพื่อป้องกันอาการหอบหืดกำเริบอย่างรุนแรง ดังนั้นผู้ป่วยโรคหอบหืดจึงจำเป็นต้องมีวิธีการพ่นยาที่ถูกต้องเพื่อให้ได้ปริมาณยาตรงตามความเป็นจริงเพื่อระงับอาการหอบหืด ป้องกันอาการหอบหืดกำเริบรุนแรงและส่งผลกระทบต่อชีวิต ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพในการใช้ยาพ่นสูดขยายหลอดลมอย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพของผู้ป่วย asthma เด็กโรงพยาบาลสุพรรณภูมิ จึงมีความสำคัญ เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถใช้ยาพ่นขยายหลอดลมได้ถูกวิธีและมีประสิทธิภาพ

4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ป่วยและญาติสามารถปฏิบัติตัวตามคำแนะนำตามแนวทางการพัฒนาศักยภาพในการใช้ยาพ่น

ขยายหลอดลมอย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพของผู้ป่วย asthma เด็กโรงพยาบาลสุพรรณภูมิ

2. ผู้ป่วยเด็กที่ใช้ยาพ่นขยายหลอดลมทุกรายสามารถใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างปกติ
  3. ลดอัตราการกลับมารักษาในหอผู้ป่วยในซ้ำของอาการหอบหืดกำเริบที่ควบคุมไม่ได้
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ
1. ผู้ป่วยหอบหืดเด็กทุกรายที่ได้รับการรักษาด้วยยาพ่นขยายหลอดลมที่ปฏิบัติตามแนวทางการเพิ่มศักยภาพในการใช้ยาพ่นขยายหลอดลมอย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพของผู้ป่วย asthma เด็กโรงพยาบาลสุพรรณภูมิ ไม่มีอาการหอบหืดกำเริบที่ต้องเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยใน
  2. ผู้ป่วยสามารถใช้ยาพ่นขยายหลอดลมอย่างถูกต้องร้อยละ 95

(ลงชื่อ) ..... กิ่งศักดิ์ ..... นอ.น.ร.๖๖๖.....
 (นางกิ่งศักดิ์ ..... นอ.น.ร.๖๖๖.....)
 (ตำแหน่ง) นางสาวกิ่งศักดิ์ ..... วิชาความรู้/วิทยากร
 (วันที่) ..... 7 / ..... ๖๖ / ..... ๖๖.....

ผู้ขอประเมิน